

За тази цѣль то е длѣжно да се отнесе къмъ своя непосредственъ джирантъ, който се обръща къмъ своя прѣдшественникъ и т. н., до когато исканието достигне издателя на мѣнителницата.

Чл. 601. По исканието на приносителитѣ, джирантитѣ сж длѣжни да повторѣтъ джированията си върху дубликата.

Чл. 602. Заплащанието на единъ отъ екземпляритѣ на мѣнителницата унищожавя другитѣ.

Обаче, остоятъ задѣлжени по силата на другитѣ екземплярн:

1) джирантътъ, който не е джиросалъ върху сжщото лице различнитѣ екземплярн отъ мѣнителницата, и всичкитѣ послѣдующи джиранти, подписитѣ на които личѣтъ върху неповѣржтитѣ екземплярн, въ момента на заплащанието, по причина на тѣхнитѣ джирования ;

2) приемателтъ, който е означилъ своето приеманне върху нѣколко екземплярн сжщата мѣнителница, по причина на приеманията, които фигуриратъ върху неповѣржтитѣ екземплярн въ момента на заплащанието

Чл. 603. Ако единъ екземпляръ отъ мѣнителницата е испратенъ за приеманне, трѣбва да се забѣлѣжи върху другитѣ, въ рѣцѣтъ на кого тоя екземпляръ се намира. Пропущанието, обаче, да се направи тази забѣлѣжка не обезсилва мѣнителницата. Държателтъ на екземпляра, испратенъ за приеманне, е задѣлженъ да го повѣрне на тогози, който удостовѣри чрѣзъ джиро или по другъ начинъ, че има качество да го получи.

Чл. 604. Приносителтъ на дубликатъ, който съдържа забѣлѣжката, въ рѣцѣтъ на кого се намира екземпляртъ, испратенъ за приеманне, не може да упражни своето обратно